

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2018. szeptember 18. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete miatt vádlott neve vádlott ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2018. június 21. napján kihirdetett 26. B.155/2017/36. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott bűnösségét megállapítja további 1 rb garázdaság vétségében (Btk. 339. § (1) bekezdés).

A vele szemben első fokon alkalmazott szabadságvesztés mellett halmazati büntetésként 150 (százötven) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli.

Egy napi tétel összegét 1.000,- (ezer) forintban állapítja meg. Az így kiszabott összesen 150.000,- (százötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 20.000,- (húszezer) forint bűnügyi költség merült fel, melynek viselésére a vádlott köteles.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék 2018. június 21. napján kihirdetett 26.B.155/2017/36. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta testi sértés vétségében /Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés, (9) bekezdés A/ pontja/. Ezért a vádlottat 10 hónap - elrendelése esetén fogházban végrehajtandó - szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, eltérő minősítés - életveszélyt okozó testi sértés bűntette kísérletének megállapítása - és a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést, a vádlott és védője a döntést tudomásul vette.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.224/2018/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva; a cselekmény testi sértés bűntettének való minősítése és súlyosítás végett - tartotta fenn. Kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást és ennek eredményeképpen teljes körűen felderített, az iratokkal összhangban álló, téves ténybeli következtetésektől mentes, túlnyomó részben megalapozott ítéleti tényállást állapított meg. A terhelt előéleti adatai tekintetében tartott szükségesnek kisebb pontosításokat. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat széleskörűen elemezte, értékelte, ezáltal teljesítve indokolási kötelezettségét.

Álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállásból a vádlott bűnösségére vont le következtetést, azonban nem találta törvényesnek és a tényálláshoz igazodónak az elkövetett cselekmény minősítését. Rámutatott arra, hogy a tényállás szerint valóban nem volt alap arra következtetni, miszerint a terhelt elkövetéskori tudatában felmerült volna a sértett életveszélyes megsérülésének lehetősége is azt kívánva, vagy abba belenyugodva cselekedett. Ugyanakkor a testi sértések miatt többször marasztalt vádlott tudatában legalább eshetőlegesen meg kellett jelenni annak a szándéknak, hogy azzal a sértetti cselekménnyel szembeszállva, amely súlyos sérüléssel fenyegette őt, szintén súlyos sérülést okoz. Ezért indítványozta a gondatlan alakzattal szemben a testi sértés büntetének megállapítását.

Kifejtette, hogy a terhelt igen kedvezőtlen előéletére, a hamis vád miatti elítéléséhez közeli elkövetési időre figyelemmel csak a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés állhat arányban és a közügyektől eltiltásra mellékbüntetés alkalmazása is indokolt. Indítványozta tehát a minősítés megváltoztatása mellett a joghátrány súlyosítását, a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó és az utólagos végrehajtás esetére szóló rendelkezés, illetve szövegrész mellőzését, egyebekben az ítélet helybenhagyását.

A másodfokú bíróság a nyilvános ülésén megjelent ügyész a minősítés megváltoztatása és a kiszabott büntetés súlyosítása végett bejelentett fellebbezést az átirata szerint változatlanul fenntartotta. Az általa indítványozott eltérő minősítés indokolása körében rámutatott, hogy a vádlott mozdulata; a sértett elrántása, annak ereje teljes egészében érvényesült, de nem az okozhatott volna közvetlen vagy közvetett életveszélyt, hanem a sértett tehetetlen testének, fejének az aszfalthoz való ellencsapódásának mechanizmusa hordozta magában ennek az eredménynek a lehetőségét. A vádlott az őt ért eszközös támadást eszköz használata nélkül, rögtönösen cselekedve hárította el, amelynek során tudatában felmerült a sértett - akár súlyos - megsérülésének lehetősége, ezt kívánhatta is. Arra azonban nincsen következtetési alap, hogy tudatában felmerült az életveszélyes sérülés lehetősége is. Cselekménye ennek hiányában sem életveszélyt okozó testi sértésként, sem annak kísérleteként nem értékelhető, viszont gondatlanságból elkövetett súlyos testi sértés vétségének sem. A „közvetlen támadás” és annak „elhárítása” természetesen a vádlott szempontjából viszonylagos, hiszen aki másra a házában rátör, eleve jogtalan támadó és nem jogos védelmi helyzetben van. A sértett akkor ütött, amikor a vádlott a kiabálással, a dörömböléssel nem hagyott fel és nem távozott el.

Az ügyész véleménye az volt, hogy a vádlott a ténylegesen bekövetkezett eredménynek megfelelően az eshetőleges szándékkal elkövetett súlyos testi sértés büntetében bűnös. Az előéletére figyelemmel továbbra is a középértékhez jobban közelítő tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabását tartotta indokoltnak azzal a megjegyzéssel, hogy a végrehajtás felfüggesztése esetén is indokolt lenne pénzbüntetés alkalmazása a terhelttel szemben a nyomatékosabb visszatartás végett, illetőleg azért, mert a joghátrány feltételei fennállnak. Egyéb indítványait változatlan formában ismételte meg.

A vádlott védője perbeszédében az ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint alapvetően sértett 1 sértett agresszív fellépése vezetett a cselekménysorozathoz. A kerítésnél való elesés okozását nem is róta a vádlott terhére az elsőfokú bíróság, mert kétsége támadt a sértett és felesége szavahihetősége vonatkozásában. Azt lehetett megállapítani, hogy a vádlott gépkocsijával való kitolást követően ment a szóbeli inzultálás, majd a védett pozícióban lévő sértett bezárkózott a lakásába, vádlott garázda magatartását nem igazolta a tanúvallomásokon kívül semmi, mert az ablakról, ajtóról, amit ütött nem került rögzítésre ujj- vagy tenyérlenyomat. A terhelt egyszer csak azt észlelte, hogy kirohan a sértett, akitől elszenved két ütést. A sértett védekezése rendkívül ügyes

volt, aztán nem emlékezett semmire. Az elsőfokú bíróság is rámutatott, egy ösztönös védekezési mechanizmusként vádlott egyszerűen kihasználva az ütésből adódó mozdulatot, megragadta a piszkavasat, hogy elvegye sértett ltól, aki azt nem engedte el, így saját lendületénél fogva a földre került. A vélt jogos védelmi helyzetre hivatkozhatott vádlott, mivel őt kétszer fejbe vágták, ezért a további támadási mozdulatot hátrította el.

A Győri Törvényszék helyesen mutatott rá, hogy ez a cselekmény semmiképpen sem életveszélyt okozó testi sértés. A terhelt tudatában nem a sérülés okozásának szándéka jelent meg, hanem a védekezése, ugyanakkor elmulasztotta annak átgondolását, hogy a sértett a földre kerülhet és megsérülhet, miközben kirántja a kezéből az eszközt. Helyes a hanyag gondatlanság megállapítása. Maga az a körülmény hogy valaki büntetett előéletű, nem jelenti, miszerint tudnia kellett volna, hogy milyen tevékenységet hajt végre, és ennek mi lesz a következménye.

A sértettet is terheli a felelősség, mivel semmilyen kötelezettsége nem lett volna egy védett helyről kirontva a garázda magatartást elhárítani, hanem hívhatta volna a rendőrséget. Ettől függetlenül a feleségét bottal felszerelve kiküldte a fiához, aki az autót szétverte. Ez nem kifejezetten vádlott támadó magatartásának következménye, hiszen a sértettet földre kerülése után nem bántalmazta.

A pénzbüntetésre tett indítvány tárgyában a védő elmondta, hogy nem tekinthető vagyonosnak a terhelt pusztán azért, mert Ausztriában vett házat, hiszen banki iratok igazolják, miszerint teljes egészében hitelből lett kifizetve az ingatlan, ami hatalmas megterhelés egy család számára. Ha az ítéletábla vádlottat letöltendő szabadságvesztésre ítéli, akkor a család egzisztenciája ellehetetlenül, a házat elveszik. Azt is figyelembe kell venni, hogy a cselekmény óta a gyermekének, élettársának biztos megélhetési háttérrel biztosít.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta a személyi körülményei körében, hogy banki hitelre Ausztriában vettek egy házat, most ott él a családjával. Más büntetőeljárás nincs folyamatban ellene.

A cselekménnyel összefüggésben elmondta, hogy amikor megkapta a fejére az ütest, nem merült fel benne, hogy megüsse a sértettet. Nem akart sérülést okozni, csupán a további eszközös bántalmazást akarta megakadályozni. Egyetértett azzal a minősítéssel, amit az elsőfokú bíróság megállapított. Elmondta, hogy nem verte az ablakot, csupán megkérte a sértettet és családtagjait, hogy ne anyázzanak. Ennek ellenére sértett 1 kijött, fejbe verte a piszkavassal kétszer, mire elkapta a kezét, meghúzta maga felé. Nem akart a helyszínről elmenekülni, hanem felhívta A.A. tanút és kérte, hogy hívja ki a rendőrt.

Rámutatott, hogy ha őt börtönbe zárja a bíróság, akkor a családja elveszíti a megélhetését. A 4 éves fiukkal az élettársa otthon van, mert csak négy órát tud lenni a gyerek az óvodában. Élettársa nem beszél németül, ezért nincsen munkája. Egyedül keres. Kérte az ítélet helybenhagyását.

Az ítéletábla a Győri Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt, teljes körűen felülvizsgálta a Be. 590.§ (1) bekezdés értelmében, tekintettel arra, hogy a Be. 583.§ -ában írt korlátozott felülbírálat alkalmazására a másodfokú eljárásban lehetőség nem volt, mivel ezt a jogintézményt ilyen formában nem tartalmazó a büntetőjárásról szóló 1998. évi XIX. tv. hatálya alatt került sor az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalára, a jogorvoslati lehetőségekről történő figyelmeztetésre, annak jogkövetkezményeiről szóló tájékoztatásra és a fellebbezés bejelentésére.

A fentiek szerinti felülbírálat eredményeképpen az ügyész súlyosítási fellebbezését részben alaposnak találta az alábbiak szerint.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendtartási szabályoknak megfelelően folytatta le, bizonyítási tevékenysége során olyan abszolút hatályon kívül helyezést eredményező hibát nem vétett, mely a felülbírálatot akadályozta volna.

A törvényszék a bizonyítási eljárásában kihallgatta a vádlottat, ismertette a nyomozás során tett vallomását, elé tárta a helyszínrajzot és fényképeket, a felismerésre bemutatásról készült jegyzőkönyvet, rendőri jelentést.

Ismertette az igazságügyi orvos-szakértő véleményt és annak kiegészítését sértett 1 vonatkozásában, az igazságügyi pszichiáter szakértői véleményt a terhelt beszámítási képessége tekintetében, továbbá a sértett és felesége cselekvősege kapcsán folyamatban volt büntető eljárások megszüntetéséről szóló ügyészégi határozatokat.

A vádlott ténybeli beismerő vallomást tett, a bűnösségét azonban tagadta. A terhelt büntetőjogi felelőssége tekintetében rendelkezésre állt sértett 1 sértett, illetve hozzátartozói; tanú 3 és tanú 1 tanúvallomása, továbbá tanú 5, tanú 7 tanúk nyomozás során tett - a tárgyaláson szabályosan felolvasott - nyilatkozata, valamint tanú 9 és tanú 6n tanúk (utóbbinak írásbeli) vallomása.

Az elsőfokú bíróság és az azt megelőző nyomozás feltárt valamennyi lehetséges bizonyítékot, amely az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükségesnek mutatkozott. A törvényszék az indokolási kötelezettségének is kellő mértékben eleget tett, az egyes bizonyítékok bemutatásán túl azokat egymással egybevetette és értékelte is. Részletesen taglalta, hogy a vádlott előadásából milyen elemeket nem tudott elfogadni, illetve a sértett és családtagjai vallomásai mely pontokon nem voltak összeegyeztethetők az objektív bizonyítékokkal és más tanúvallomásokkal. Az orvos-szakértő vélemény - a sértett sérülései - alapján meggyőzően érvelt az eszközös támadás megtörténte mellett, bár a szomszédok nem láttak ilyet, a sértett családtagjainak volt módja és ideje, azokat eltüntetni a rendőri intézkedésig. A vádlott gépjárművének állapota pedig nem hagyott kétséget afelől, hogy a sértett hozzátartozói valamilyen módon megtorolták a vádlott erőszakos magatartását, miszerint dörömbölt az ajtón és ablakon, továbbá fenyegetőzött.

A törvényszék helyesen zárta ki a vádlott jogos védelmi helyzetre való hivatkozását, hiszen a büntetőjogilag értékelt magatartását azután fejtette ki, amikor már maga viselkedett támadó, garázda módon és keltett olyan komoly félelmet sértett 1 sértettben, hogy piszkavassal a kezében jött ki a lakásából.

Nem vitatható a bizonyítékok értékelése alapján, hogy a vádlottnak - azon egymozzanatos cselekmény végrehajtásakor, amikor a sértett ismételt ütésre lendülő, eszközt tartó karját a piszkavasnál fogva maga felé rántotta -, nem volt testi sérülés okozására kiterjedő szándéka. A célja csupán saját testi épségének védelme, a további támadás elhárítása volt. Kellő körületek esetén ugyanakkor számolnia kellett volna azzal a lehetőséggel, miszerint sértett 1 az eszköz elrántása közben saját lendületénél fogva is elesik, és az aszfalton sérülést szenvedhet. Ez a tudattartam vonatkozásában a gondatlanság enyhébb fokának; a hanyagság megállapításának ad alapot.

Ugyanazon bizonyítási anyag mellett ez az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenység és az általa megállapított tényállás alappal nem támadható, egyebekben nem is vitatta senki.

Az eljárási és logikai hibáktól mentesen mérlegeléssel megállapított tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés a/-b/ és (2) bekezdés a/-d/ pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, csak kis mértékben szorul pontosításra, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

A tényállás személyi részében (2. oldal utolsó bekezdés) az 1./ pontban írt elsőfokú ítélet a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 1.Bf.359/2006/12. számú ítélete folytán emelkedett jogerőre. A

vádлотта 2 rb súlyos testi sértés büntette - melyből 1 rb kísérlet - miatt is marasztalták (nyomozati irat 232-363. oldal).

A 2./ pont (3. oldal első bekezdés) alatt írt ítélet a Veszprém Megyei Bíróság 1.Bf.877/2006/4. számú határozatával lett jogerős.

Az 5./ pontban rögzített összbüntetési ítélet a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Bkf.220/2010/2. számú végzésével emelkedett jogerőre (nyomozati irat 380. oldal).

A 6./ pont szerinti ítélet a Győri törvényszék 3.Bf.202/2015/5. számú határozatával lett jogerős.

Az eljárás hatálya alatt jogerőre emelkedett Soproni Járásbíróság B.142/2015/7. számú ítéletében kiszabott pénzbüntetés 380 napi tétel, egy napi tétel összege 2000 forint volt.

A történeti rész 5. oldal 4. bekezdését a táblabíróság mellőzi, ugyanis a kiegészítő orvos-szakértő vélemény nem tartalmaz olyan megállapítást, miszerint a sértett irányában kifejtett cselekvőség - a pizskavas kezéből történő kirántása - objektíve alkalmas volt az elszenvedettnél súlyosabb, akár életveszélyt okozó sérülés okozására is (26.B.155/2017/12. számú utóirat).

A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól. A tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, ilyen módon az ítélőtábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A vádlott bűnösségére okszerűen vont következtetést a törvényszék.

A tényállásban írt bűncselekményt - az eredeti vádban szorgalmazott életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete helyett - a törvényszék gondatlanságból elkövetett testi sértés vétségeként minősítette a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés, (9) bekezdés a/ pontja szerint.

A másodfokú bíróság egyetértett a törvényszék fenti álláspontjával, illetve a hozzá fűzött jogi indokolással. Az elsőfokú bíróság figyelmét azonban elkerülte, hogy a vádban megjelölt, a Btk. 164.§ (1) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulat szerinti, 2-8 éves büntetési tételű, szándékos testi épség elleni bűncselekményhez képest a jóval enyhébb büntetési tételű gondatlan alakzatot állapított meg, ami magával vonja - a történeti tényállásban körülírt kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartás alapján - a garázdaság bűncselekménye alapesetének halmazatban való megállapítását.

Az elsőfokú bíróság ugyanis azt rögzítette (ítélet 4. oldalának 4. bekezdés), hogy a vádlott az sértett lnal való dulakodás után - amikor a sértett és családja bezárkózott a lakásba - kiszállt a járművéből, odament a ház bejárati ajtajához és ököllel verte azt, valamint a mellette lévő ablakot. Közben azt kiabálta trágár szidalmak közepette a bent tartózkodóknak, hogy egyenként megöli az egész családot; a sértettet, a feleségét és a lányukat. A bent lévőekben ez komoly félelmet keltett; tanú 3 furkósbót magához véve a ház hátsó bejáratán át a szomszédba indult a férje szomszédban lakó fiához, tanú 1 telefonon hívta a testvérét, sértett 1 pedig magához vett egy pizskavasat és a bejárati ajtón kilépve a vádlott felé ütött, aki folyamatosan verte az ajtót-ablakot, illetve fenyegetőzött.

Valódi heterogén anyagi bűnhalmazat létesül, ha az elkövető egy cselekménnyel a garázdaság, valamint a testi sértés törvényi tényállását is megvalósítja, feltéve, hogy a testi sértés törvényi büntetési tétele nem súlyosabb, mint a garázdaságé (34/2007. BK vélemény).

A vád szerint minősített életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletébe valóban beleolvadt a 2 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett (szubszidiárius) garázdaság vétsége, mint ahogyan beleolvadna a főügyész átiratban szorgalmazott 3 éves büntetési tételű súlyos testi sértés büntettébe is, látszólagos alaki halmazatot képezve. Mivel azonban az ítélőtábla helyesnek tartotta a testi épség

elleni cselekmény minősítését, a tényállásban megállapított - a testi sértést megelőző - szándékos magatartást külön is értékelnie kellett.

Így a vádlott bűnösségét kimondta a köznyugalmat sértő további bűncselekményben, mely a Btk. 339.§ (1) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő garázdaság vétsége.

A megváltozott minősítés okán felül kellett vizsgálni, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány, immár a Btk. 81.§ (1) és (2) bekezdés szerinti halmazati büntetésként megfelel-e a Btk. 79.§-ában meghatározott büntetési céloknak.

Az elsőfokú bíróság teljes körben feltárta a bűnösségi körülményeket, továbbiakat a táblabíróság sem talált.

Kétségtelen tény, hogy a terhelt több alkalommal volt büntetve testi sértés és garázdaság miatt is. Ugyanakkor személyi körülményei megnyugtatóan rendeződtek; kiskorú gyermeket nevel, élettársát is eltartja. Állandó munkahelye, rendszeres jövedelme van, amelyből lakáshitelt is törleszt. Nem hagyható figyelmen kívül az a büntetéskiszabási körülmény sem, hogy nagyon provokatív sértetti megnyilvánulás váltotta ki belőle az erőszakos, garázda magatartást, illetve a sértett támadott rá egy piszkavassal, amit ki akart rántani a kezéből.

Mindezekre figyelemmel alaposan feltehető, hogy a fogház fokozatú szabadságvesztés végrehajtása nélkül is tartózkodni fog a vádlott az újabb törvénybe ütköző cselekmények elkövetésétől.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint túlmutatna a büntetési célokon és a vádlott családját sújtaná, ha végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kerülne alkalmazásra. Az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával és a bűnösségi körülményekkel arányos, egyben a terhelt személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokához igazodva szükséges a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés tartama, valamint a végrehajtás felfüggesztésének hosszú próbaideje.

A jelentős időtartamra felfüggesztett szabadságvesztés büntetés mellett a hatásosabb visszatartás érdekében a másodfokú bíróság indokoltnak tartotta, hogy bűncselekmények tárgyi nyomatékához, továbbá a vádlottat a jövedelmi és vagyonai viszonyaihoz igazodva pénzbüntetést alkalmazzon a Btk. 50.§ (1) bekezdése alapján. Ennek mértéke meghatározásakor a (3) bekezdésben írtak szerint figyelemmel volt arra, hogy a terheltnek mennyi az igazolt jövedelme, milyen vagyontárgyakkal rendelkezik, és milyen volumenű tartozás terheli két eltartottja mellett. A pénzbüntetés meg nem fizetésének esetére irányadó átváltoztatási kötelezettség a Btk. 51.§ (1) bekezdésén alapul.

Ily módon a joghátrány súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés csak részben foghatott helyt.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, azokat a felülbírálat nem érintette.

Az elsőfokú bíróság határozatának jogi indokolása is túlnyomórészt helyes, azt szükséges volt azonban az alábbiak szerint kiegészíteni és helyesbíteni, valamint a 2018. július 1. napjától hatályos büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény rendelkezései megjelöléseit is át kellett vezetni.

A törvényszék ítéletének meghozatala óta, 2018. július 1. napján hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. tv.

Ennek megfelelően az ítélet jogi indoklását az új jogszabály alkalmazása miatt szükséges módosítani akként, hogy a bíróság a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről a Be. 311.§ (6) bekezdése, egyes bűnjelek megsemmisítéséről a Be. 320. § (2) bekezdés, míg egyes bűnjelek sértett 1 sértett és tanú 3 érdekelt részére történő kiadásáról a Be. 321. § (1) bekezdése, a bűnügyi költségnek a vádlott terhére rótt bűncselekménnyel összefüggő részének a vádlottra terheléséről Be.

574. § (1) bekezdése, míg a megszüntetéssel érintett sértetti cselekményekhez kapcsolódó bűnügyi költség állam általi viseléséről a Be. 576. § (1) bekezdés a/ pontja alapján rendelkezett.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélőtábla a Győri Törvényszék 2018. június 21. napján kihirdetett 26.B.155/2017/36. számú ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védői díjjal felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 574. § (1) bekezdésén és a Be. 613.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2018. szeptember 18.

. Vajda Edit sk. előadó bíró.
Péntek László sk. a tanács
elnöke

Szalai dr. Joánovits
Krisztina sk. bíró

Z á r a d é k :

Győri Törvényszék 26.B.155/2017/36. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében foglalt változtatásokkal, 2018. szeptember 18. napján jogerős.

Dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke